

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, a Mgr. Ing. Radovana Havelce, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Kladně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 220 C 53/2016, ve věci žaloby o zaplacení 2480 Kč s příslušenstvím žalobce **Český triangel, a.s.**, IČ: 25864106, se sídlem Heršpická 800/6, Brno, zastoupeného Mgr. Veronikou Soukupovou, advokátkou se sídlem Tylova 147, Lomnice u Rýmařova, Lomnice, a žalované **A. H.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 220 C 53/2016, o zaplacení částky 2480 Kč s příslušenstvím, **je soud**.
- II. Usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 4. 2016, čj. 220 C 53/2016 - 15, **se zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 27. 1. 2017 se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Kladně ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 220 C 53/2016.

Ze spisu předloženého navrhovatelem vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce uzavřel se žalovanou dne 20. 12. 2013 smlouvu o finančním pronájmu s možností převodu na nájemce č. 9300202. Na základě této smlouvy pronajal žalované mobilní telefon Samsung Galaxy S4 v hodnotě 14 990 Kč, zároveň sjednal pojištění tohoto mobilního telefonu a také se zavázal poskytovat žalované telekomunikační služby v ceně 599 Kč měsíčně. Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se měly řídit smlouvou a obchodními podmínkami žalobce.

Jelikož žalovaná neplatila cenu za poskytované služby, žalobce se žalobou ze dne 31. 3. 2016, podanou u Okresního soudu v Kladně, domáhal, aby okresní soud uložil žalované povinnost zaplatit 17 470 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Obvodní soud v Kladně tuto žalobu projednal v rozsahu nároku žalobce vyplývajícího z pronájmu mobilního telefonu a rozsudkem ze dne 15. 6. 2016, čj. 220 C 53/2016 - 31 rozhodl tak, že žalovaná je povinna žalobci zaplatit částku 14 990 Kč spolu s příslušenstvím do tří dnů od právní moci rozsudku. K projednání žaloby v části týkající se dluhu žalované za telefonické služby od prosince 2013 do června 2014 ve výši 2480 Kč s příslušenství však okresní soud neshledal svou příslušnost. Proto řízení o této části sporu usnesením ze dne 25. 4. 2016 zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Okresní soud vycházel z § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je příslušný Český telekomunikační úřad.

Navrhovatel s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. V návrhu odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9, a ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 72/2010 - 10, ve kterých zvláštní senát vyslovil, že k tomu, aby mohl ve sporu rozhodovat navrhovatel, musí být splněna osobní a věcná podmínka stanovená v § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel namítl, že v nyní rozhodované věci není splněna osobní podmínka. Podle navrhovatele ze samotné smlouvy nevyplývá, že by byl žalobce poskytovatelem veřejně dostupných služeb elektronických komunikací; ani žalobce netvrdí, že by byl osobou vykonávající komunikační činnost. Funguje pouze jako prostředník či zprostředkovatel poskytování služeb elektronických komunikací mezi některým poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovanou. Žalobce tedy dle navrhovatele není osobou vykonávající komunikační činnost, resp. žalobce žádné podnikání v oblasti elektronických komunikací podle § 13 zákona o elektronických komunikacích neoznámil, což vyplývá z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích přístupné na webových stránkách navrhovatele. Podle navrhovatele je předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a žalovanou, a k rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale Okresní soud v Kladně.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Kladně i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, vysvětlil, že k tomu, aby mohl návrhovat rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

Osobní předpoklad založení pravomoci návrhovatele je splněn, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“).

Věcný předpoklad pravomoci návrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka resp. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát se zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se jedná o spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé.

Žalobce se v článku III. smlouvy zavázal žalované poskytovat nonstop volání, SMS v České republice a přenos dat v ceně 599 Kč měsíčně. Ze samotné smlouvy nevyplývá, kdo je poskytovatelem služeb elektronických komunikací. Avšak žalobce sám neuvádí, že by byl poskytovatelem těchto služeb, a skutečnost, že poskytovatelem služeb není, vyplývá i z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích, kteří podnikání v této oblasti v souladu s § 13 zákona o elektronických komunikacích návrhovateli oznamují.

Pro rozhodnutí kompetenčního sporu zvláštní senát posuzoval pouze vztah mezi žalobcem a žalovaným. Žalobce, jako osoba, která umožňuje účastníkům využít služeb elektronických komunikací operátora v rámci vymezeném tímto nezávislým smluvním vztahem, sám služby elektronických komunikací neposkytuje, a není proto osobou vykonávající komunikační činnost. To, že žalobce neposkytuje veřejně dostupné služby

elektronických komunikací, vyplývá i z databáze, kterou vede navrhovatel, a v níž žalobce není uveden.

Taktéž žalovaného nelze považovat za účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích, protože neuzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb. Pokud by ve věci byla dána povinnost žalované, plnit přímo na účet některého z poskytovatelů veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, byť prostřednictvím žalobce, musel by mezi žalovanou a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát proto uzavřel, že ve věci nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti, se službami, které poskytuje žalobce, nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi žádným poskytovatelem služeb elektronických komunikací a žalovanou žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro použití § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci Českého telekomunikačního úřadu podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již neposuzoval. K rozhodnutí a projednání věci je založena pravomoc Okresního soudu v Kladně. K obdobnému závěru ostatně zvláštní senát dospěl v minulosti již vícekrát (srov. usnesení ze dne 23. 4. 2015, čj. Konf 2/2015 - 15, či ze dne 30. 12. 2016, čj. Konf 20/2016 - 13).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 25. 4. 2016, čj. 220 C 53/2016 - 15.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Kladně pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. května 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu